

Relevante Boodschappen
Verfrissende Aanbidding
Echte Mensen

1

Is er een probleem met het hedendaagse Evangelie?

"Met mij gaat alles goed. Ik heb God niet nodig!"

Er zijn heel wat mensen die op die manier door het leven gaan. De reden hiervoor is te vinden in de prediking van een modern evangelie. Dit evangelie houdt hen voor dat Jezus hun huwelijk zal redden, hun drugsprobleem wegneemt, de leegte in het hart opvult, hen vrede en vreugde zal schenken, enz. Op die manier beperkt deze manier van prediken de invloedssfeer van het Evangelie. Indien de boodschap van het kruis enkel voor die mensen is wiens huwelijk op de klippen dreigt te lopen, die eenzaam zijn, die problemen hebben, dan heeft de rest natuurlijk geen Redder nodig.

De waarheid is dat Gods vergiffenis door Jezus Christus voor mensen is met goede en slechte huwelijken. Het is voor hen die gelukkig zijn en die droef zijn. Het is voor mensen met en mensen zonder problemen. Het evangelie is voor hen die gebukt gaan onder de zonde als voor hen die, voor een tijdje, plezier vinden in de zonde. Zij die denken op de goeie weg te zijn, moeten geconfronteerd worden met de Wet die zij reeds meerdere malen overtreden hebben. Dan zullen zij zich zien door de ogen van de Eeuwige Rechter en de nood aan een Redder erkennen.

Met veel interesse en vreugde heb ik altijd naar de cijfers gekeken van hen die een beslissing namen God te volgen als gevolg van grote evangelisatie campagnes. Zelf heb ik een deel van de wereld rondgereisd en zag ik duizenden tot bekering komen als gevolg van onze bekeringsboodschap. Groot was mijn ongenoegen/frustratie toen ik ontdekte dat 80 tot 90 procent van deze nieuwe bekeerlingen na enige tijd het geloof de rug toekeerden.

Een van de grote Amerikaanse denominaties blokletterde in 1991 dat zij dat jaar 294.000 beslissingen voor Christus hadden genoteerd. Tot hun grote spijt vonden zij slechts 14000 van deze mensen terug in de zondagsdiensten. Dit betekent dat zijn die andere 280.000 mensen niet op hun rekening kunnen schrijven. Dit, vrienden, is een normaal hedendaags evangelisatie resultaat!

De tragedie gaat als volgt. Rond de eeuwwisseling heeft de kerk nagelaten de Wet van God te gebruiken als middel om de ziel te bekeren en de zondaar naar Christus te leiden. Het moderne evangelie diende een andere weg te vinden om zondaars tot Christus te brengen en vond deze weg in "de verbetering van het leven – verhoging van het welzijn". De boodschap van het evangelie werd gedegenereerd tot: "Jezus Christus geeft je vrede, vreugde, liefde, voldoening en eeuwige gelukzaligheid". De evangelist zegt iets in de aard van: "U zal nooit echte vreugde kennen totdat u tot de Heer komt. Je hebt een vacuüm in je hart dat Hij alleen kan opvullen. God zal je huwelijk

herstellen en je verslaving wegnemen. Hij zal je financiële problemen oplossen en je beste vriend zijn". Laat mij u een verhaal vertellen dat het on-Bijbels karakter duidelijk zal maken.

Twee mannen zaten op het vliegtuig naar een verre bestemming. Aan de eerste man werd een parachute gegeven en verteld dat het de vlucht aangenamer zou maken. In het begin was hij wat sceptisch omdat hij niet begreep dat het dragen van een parachute zijn vlucht inderdaad aangenamer zou maken. Hij beslist om het toch maar eens te proberen en te zien of de beweringen van de steward kloppen. Hij trekt de parachute aan en voelt dadelijk het gewicht op zijn schouders. Bovendien kan hij nu ook moeilijk recht in zijn stoel zitten. Hij troost zich met de gedachte dat de parachute de vlucht heel wat aangenamer zal maken en besluit om het wat tijd te geven.

Terwijl hij in zijn stoel zit merkt hij op dat de andere passagiers met hem lachen omwille van de parachute op zijn rug. Hij begint zich wat onwennig te voelen, ja vernedert. De passagiers wijzen met de vinger naar hem en lachen nu nog luider. Hij kan het nog moeilijk verkroppen. Dan trekt hij de parachute uit en werpt hem in het gangpad. Ontmoediging en bitterheid vult zijn hart want, volgens hem, is het verhaal van de parachute en de aangename vlucht een grove leugen.

De tweede man kreeg ook een parachute. De steward vertelde hem echter dat hij tijdens de vlucht, op een hoogte van 7000 meter, uit het vliegtuig zou moeten springen. Dankbaar trok de man de parachute aan. Tijdens de vlucht voelde hij het gewicht van de parachute op zijn schouders niet. Het feit dat hij wat minder comfortabel in zijn stoel zat, deed hem evenmin. De gedachte raasde door zijn hoofd van wat er zou gebeurd zijn indien hij uit het vliegtuig had moeten springen zonder parachute.

Laat ons nu het motief en het resultaat van de ervaringen van beide mannen eens analyseren. Het motief van de eerste man voor het dragen van de parachute was louter en alleen om zijn vlucht wat aangenamer te maken. Het resultaat was dat hij zich vernederd voelde doordat de andere passagiers met hem spotten, teleurgesteld, en verbitterd ten aanzien van diegenen die hem de parachute gaven. Wat hem betreft zal het nog een lange tijd duren voor hij weer een parachute zal dragen.

De tweede man droeg de parachute enkel en alleen om de sprong van 7000 meter te overleven. Omdat hij weet wat hem te wachten staat indien hij de sprong zou wagen zonder de parachute, ervaart hij blijdschap en vreugde, wetende dat hij een gewisse dood heeft ontlopen. Zijn kennis maakte het mogelijk om de pesterijen van de andere passagiers te weerstaan en te ondergaan. Zijn houding ten aanzien van de mensen die hem de parachute gaven is een houding van gemeente dankbaarheid.

Luister nu wat het moderne evangelie predikt. "Aanvaard Jezus Christus. Hij zal je liefde, vreugde, vrede, voldoening en eeuwig geluk schenken". Met andere woorden, Jezus zal de vlucht aangenamer maken. De zondaar reageert op de boodschap en neemt Christus aan ten einde te onderzoeken of de gemaakte beloftes bewaarheid zullen worden.

En wat krijgt hij in de plaats? Inderdaad, de beloofde verleidingen, de moeilijke momenten, en de vervolging door de andere "passagiers". Dus wat doet hij? Hij laat Christus vallen: hij is gekwetst, hij is ontmoedigd en verbitterd ... Er werd hem liefde, vreugde, vrede, voldoening en eeuwig geluk beloofd maar in de plaats kreeg hij verzoeken en vernederingen te verwerken. Zijn verbittering richt zich op diegenen die hem het "goede nieuws" brachten. Zijn toestand op het einde van de reis is erger dan aan het begin. Weer iemand die in de statistieken als afvallige wordt genoteerd!

In plaats van te prediken dat Jezus de vlucht aangenamer maakt moeten we de zondaar verwittigen dat hij tijdens de vlucht uit het vliegtuig zal moeten springen – dat het voor de mensen beschikt is eenmaal te sterven en dan het oordeel te horen vellen (Hebreeën 9:27). Wanneer de zondaar de vreselijke gevolgen van de zonde begrijpt, zal hij zijn heil zoeken bij zijn Redder. Als wij werkelijk Gods getuigen willen zijn, moeten wij verkondigen dat God elke mens oproept zich te bekeren, omdat Hij een dag heeft bepaald, waarop Hij de aardbodem rechtvaardig zal oordelen (Handelingen 17:30-31).

De kern van de zaak is niet de verhoging van het welzijn of de verbetering van de levenskwaliteit, maar rechtvaardigheid. Het doet er niet toe hoe gelukkig de zondaar is, hoeveel hij van de zonde houdt, zonder de rechtvaardiging van Christus gaat hij op de dag de toorns verloren. Spreuken 11:4 zegt: "Rijkdom baat niet ten dage des toorns, maar gerechtigheid redt van de dood".

Vrede en vreugde zij wel degelijk het gevolg van de redding, maar het is onjuist deze vruchten als lokmiddel tot redding te gebruiken. Doen we dit toch dan komt de zondaar tot Christus met een verkeerd motief, namelijk zonder berouw!

Herinnert u zich nog waarom onze tweede passagier vreugde en vrede ervoer? Hij wist dat de parachute zijn leven ging redden op het moment dat hij moest springen. Zo ook worden de gelovigen vervuld met louter vreugde en vrede in hun geloof (Romeinen 15:13) omdat we weten dat wij door Christus gerechtvaardigd zijn en daardoor ontkomen aan Gods toorn.

Laten we nog even terug op het vliegtuig stappen. Een net afgestudeerde stewardess maakt haar eerste dag op deze lange vlucht. Ze wandelt nog wat onwennig door het gangpad en draagt een dienblad met hete koffie. Plots struikelt ze over de voet van een van de passagiers. Het dienblad en de hete koffie zeilen door de lucht en belanden in de schoot van onze tweede passagier. Wat zal zijn reactie zijn? Roept hij luid: "Man dat doet pijn"! als de hete koffie z'n tere velletje verbrandt? Ja, absoluut! Trekt hij de parachute van z'n schouders, gooit hem in de gang en roept: "Stomme parachute"! Neen, waarom zou hij? Hij droeg de parachute immers niet om de vlucht aangenamer te maken, hij droeg de parachute omdat hij op 7000 meter uit het vliegtuig diende te springen.

Als wij de Here Jezus om al de juiste redenen aangenomen hebben – om te ontsnappen aan de toorn van God – dan worden wij niet kwaad op God, dan verliezen we onze vreugde noch onze vrede wanneer de vlucht wat moeilijker wordt. Waarom zouden we? Wij zijn niet tot geloof gekomen voor een betere levensstijl, maar om te ontsnappen aan de toorn van God. Wat meer is, een moeilijke vlucht drijft de gelovige korter tot God. Spijtig genoeg kennen wij een massa Christenen die hun vreugde en vrede verliezen wanneer de vlucht wat ruwer wordt. Waarom? Zij zijn het resultaat van een mens-georiënteerd evangelie. Zij kwamen tot God zonder berouw en zonder berouw kan men niet gered worden.

Vragen.

1. Hoeveel mensen keren na een tijdje het geloof de rug toe?
2. Wat is de tragedie van het hedendaagse evangelie?
3. Wat was het resultaat van de ervaringen van passagier nr. 1?
4. Wat was het resultaat van de ervaringen van passagier nr. 2?
5. Wat zouden we de andere passagiers moeten vertellen?

6. Over wat zegt de Bijbel dat het "redt van de dood"?
7. Waarom kent een Christen vreugde en vrede?
8. Als Christenen, wat doen de moeilijkheden ons?

Vers om te onthouden.

"Rijkdom baat niet ten dage des toorns, maar gerechtigheid redt van de dood"

Spreuken 11:4